

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Bradu Valentina prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Vremere Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, com. Xxxxx, str. Xxxxx și

Vremere Ion Anatolii, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, com. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.01.2016 - 14.12.2017

2. instanța de apel: 12.02.2018 - 13.06.2018

3. instanța de recurs: 10.08.2018 - 11.12.2018

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 decembrie 2017, Vremere Nicolae Xxxxx și Vremere Ion Xxxxx, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de câte 400 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 8.000 lei, fiecare.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Vremere N. la data de 21 septembrie 2015, aproximativ la ora 09.00 min., în timp ce angajatul poliției de patrulare a INP a IGP locotenent major de poliție Soltan Valentin își exercita atribuțiile de serviciu pe traseul Chișinău - Anenii Noi, aflându-se la ieșirea din or. Sângera, mun. Chișinău, a stopat automobilul de model „Mazda 3” cu n/î XXXXX și a solicitat lui Vremere Xxxxx, născut la xxxxx, să fie supus testării alcooscopice, iar acesta a devenit agresiv și în acel moment din automobil au coborât două persoane, și anume Vremere N. și Vremere I., care din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând o obrăznicie deosebită, s-au adresat necenzurat și ulterior au aplicat violență fizică asupra polițistului Soltan Valentin, astfel provocând dureri fizice și înjosind demnitatea de angajat al poliției.

Astfel, inculpatul Vremere N., prin acțiunile sale infracționale, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă asupra persoanelor care curmă actele huliganice, care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit de două persoane.*

Vremere I., la data de 21 septembrie 2015, aproximativ la ora 09.00 min. în timp ce angajatul poliției de patrulare a INP a IGP locotenent major de poliție Soltan Valentin, își exercita atribuțiile de serviciu pe traseul Chișinău - Anenii Noi, aflându-se la ieșirea din or. Sângera, mun. Chișinău, a stopat automobilul de model „Mazda 3” cu n/î XXXXX și a solicitat lui Vremere Xxxxx, născut la xxxxx, să fie supus testării alcooscopice, Vremere A. a devenit agresiv și în acel moment din automobil au coborât două persoane, și anume Vremere N. și Vremere I., care din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând o obrăznicie deosebită, s-au adresat necenzurat și ulterior au aplicat violență fizică asupra polițistului Soltan Valentin, astfel provocând dureri fizice și înjosind demnitatea de angajat al poliției.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vremere I., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă asupra persoanelor care curmă actele huliganice, care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpați, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitați de învinuirea adusă, deoarece fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelurilor au invocat:

- urmărirea penală în privința lui Vremere N. și Vremere I., nu este altceva decât o simplă prejudecată. Pe parcursul examinării cauzei a fost stabilit că, conflictul dat a început de la faptul că, agenții poliției de patrulare au stopat autoturismul condus de tatăl Vremere A., care având dubii cu privire la starea de ebrietate a conducătorului, au propus acestuia să efectueze testul de alcoolemie. Vremere A. a refuzat să efectueze testul dat, deoarece agenții poliției de patrulare au refuzat în fața conducătorului auto să fie desigilat dispozitivul de unică folosință, prin intermediul căruia se suflă în aparatul care stabilește gradul de alcoolemie. Din acest motiv a început un conflict între agenții de patrulare și Vremere A., iar ei au încercat să stopeze acest conflict;

- urmărirea penală a încercat să demonstreze că Vremere N. și Vremere I., au efectuat acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu scopul de a salva tatăl de la această testare a alcoolismului;

- în urma testului făcut de către Vremere A., în incinta instituției medicale a fost stabilit cert că, el nu era în stare de ebrietate;

- faptul încălcării ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată. Martorii care au fost audiați în instanța de

judecată au făcut declarații controversate, care urmează să fie interpretate în favoarea inculpaților;

- sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător;

- vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, au fost admise apelurile inculpaților, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Vremere N. și Vremere I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, stabilindu-le amendă în mărime de câte 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2.500 lei, pentru fiecare.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, după semnele: huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă asupra persoanelor care curmă actele huliganice, care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit de două persoane.

La fel, instanța de apel a menționat că inculpații au recunoscut integral vina, sunt tineri, studenți ai facultății de drept, anterior ne judecați, se caracterizează pozitiv, partea vătămată nu are pretenții față de aceștia, ba mai mult solicită prin cere scrisă ca instanța de apel să fie mai indulgentă cu aceștia, au comis o infracțiune mai puțin gravă, ceea ce servește temei pentru a conchide că, corectarea și reeducarea lor este posibilă fără aplicarea pedepsei penale, existînd suficiente temeiuri să nu fie supuși nici răspunderii penale, găsind astfel de cuviință să se dispună înlocuirea răspunderii penale într-o altă formă de răspundere juridică.

În asemenea situație, luând în considerație opinia apărătorului și a inculpaților care pledează pentru liberarea de răspundere penală și tragerea inculpaților la răspundere contravențională, instanța de apel a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile pentru înlocuirea răspunderii penale, ajungînd astfel la concluzia ca Vremere Nicolae și Vremere Ion să fie liberați de răspundere penală și trași la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, urmînd ca acestora să li se aplice o sancțiune contravențională în formă de amendă în mărime de câte 50 unități convenționale, pentru fiecare.

Instanța de apel a indicat că pedeapsa stabilită inculpaților Vremere Nicolae și Vremere Ion, va avea drept scop, atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea celor din urmă, și că, aceștia au conștientizat consecințele faptei lor, susținând în cadrul ședinței instanței de apel că regretă cele comise, iar acuzatorul de stat nu a prezentat suficiente dovezi care să ateste contradictoriul și că inculpații prezintă pericol pentru societate, fiind astfel niște circumstanțe care impun de apreciat că corectarea inculpaților este posibilă prin liberarea acestora de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională, prin aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, or, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În speță, instanța de apel a constatat că, Vremere Nicolae și Vremere Ion au săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă, respectiv, corectarea acestora este posibilă fără a fi supuși răspunderii penale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar declarat de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal;
- concluziile instanței de apel, în partea individualizării pedepsei, stabilite inculpaților sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării cauzei, scopul legii penale și principiul individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale;

- luând în considerație că infracțiunea în cauză are o amploare răspândită pe teritoriul RM, instanța de apel urma să evite aplicarea art. 55 Cod penal, or astfel contribuie la dezvoltarea în rândul cetățenilor a sentimentului că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului și curmarea încrederii infractorilor în faptul că vor fi blând pedepsiți;

- nu au fost stabilite careva motive, ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpații să execute pedeapsa stabilită de prima instanță;

- deși, Vremere N și Vremere I. au săvârșit infracțiunea la data de 21.09.2015, amenda în privința lor, ca sancțiune contravențională aplicată, cu art. 55 Cod penal, a fost calculată o unitate convențională cu 50 lei, pe când această prevedere era în vigoare la art. 64 Cod penal din data de 07.11.2016, astfel aceste modificări nu se extind asupra situației inculpaților, deoarece potrivit actului de învinuire, infracțiunea a fost comisă la 21.09.2015;

- instanța de apel a aplicat pedeapsa în alte limite decât cele prevăzute de lege, greșit a individualizat pedeapsa inculpaților.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Procurorul își întemeiază recursul, în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din sumarul recursului declarat de către procuror rezultă, că autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, însă critică decizia instanței de apel prin care s-a casat sentința, prin aplicarea în privința inculpaților a prevederilor art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională, astfel considerând-o neîntemeiată, sub aspectul vizat.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține, că prima instanță i-a recunoscut vinovați și i-a condamnat, pe Vremere N. și Vremere I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de câte 400 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 8.000 lei, fiecare.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, inculpații, au atacat sentința cu apeluri.

La judecarea cauzei în ordine de apel, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Vremere N. și Vremere I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, stabilindu-le pentru fiecare, amendă în mărime de câte 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2.500 lei.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Lecturând textul deciziei recurate, instanța de apel a considerat oportun de a dispune liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, a inculpaților Vremere N. și Vremere I., deoarece aceștia au recunoscut integral vina, sunt tineri, studenți ai facultății de drept, anterior nejudecați, se caracterizează pozitiv, partea vătămată nu are pretenții față de aceștia, ba mai mult solicită prin cerere scrisă ca instanța de apel să fie mai indulgentă cu ei, au comis o infracțiune mai puțin gravă, ceea ce a servit temei pentru a conchide că, corectarea și reeducarea lor este posibilă fără aplicarea

pedepsei penale, existând suficiente temeiuri să nu fie supuși răspunderii penale, găsind astfel de cuviință să se dispună înlocuirea răspunderii penale într-o altă formă de răspundere juridică.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit reține că inculpații au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care conform art. 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

În acest sens, instanța de recurs consideră, că instanța de apel adoptând o soluție de liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, a inculpaților, a lăsat fără apreciere faptul, că deși aceștia au săvârșit pentru prima dată o infracțiune, însă după cum rezultă din declarațiile părții vătămate Soltan V. - colaborator de poliție, în momentul comiterii infracțiunii, inculpații au avut un comportament agresiv, astfel fiind stopat automobilul de model „Mazda 3” cu n/î XXXXX și solicitându-i lui Vremere A., să fie supus testării alcooscopice, acesta a devenit agresiv și a coborât din automobil, iar când i-a prezentat aparatul Drager și i-a propus să fie testat, din automobil au coborât două persoane, și anume Vremere N. și Vremere I., care din intenții huliganice, s-au adresat necenzurat și au aplicat violență fizică asupra polițistului Soltan A., adică agent al statului, persoană cu funcție de răspundere, care își exercita atribuțiile de serviciu. În continuare, tatăl inculpaților a intervenit și încerca să-i îndepărteze pe inculpați de el, însă aceștia continuau să se manifeste agresiv, astfel colaboratorul de poliție Țernă G., colegul de serviciu a părții vătămate Soltan V., a fost nevoit să solicite ajutorul altui echipaj al poliției, după venirea cărora inculpații au fost escortați în incinta sectorului IP Botanica. Astfel, se atestă faptul că persoana inculpaților este una agresivă, manifestând violență asupra agentului statului, pentru a se impune asupra acestuia, neținând cont de regulile stabilite în societate.

În același context, Colegiul penal lărgit indică la acel fapt că personalitatea inculpaților prezintă pericol pentru relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub egida căreia acționează persoane cu funcții de răspundere, precum și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei. În cele din urmă reieșind, din însăși acțiunile săvârșite de către inculpați și modalitatea comiterii faptei prejudiciabile imputate acestora, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel eronat a încetat procesul penal în privința lui Vremere N. și Vremere I., în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, deoarece persoana acestora este una violentă, astfel nu s-a constatat că corectarea persoanelor vinovate este posibilă fără a fi supuse răspunderii penale.

Având ca reper împrejurările menționate, Colegiul penal consideră că prima instanță întemeiat a atras inculpații la răspundere penală, aplicându-le pedeapsă sub formă de amendă în mărime de câte 400 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 8.000 lei, pentru fiecare, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv întreaga conduită a lui Vremere N. și Vremere I., înainte de săvârșirea faptelor, după săvârșirea acestora, în timpul judecății, precum și aspectele ce privesc personalitatea acestora. În acest mod, în viziunea instanței de

recurs, prima instanță corect a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins doar cu tragerea acestora la răspundere penală.

La fel, dispoziția art. 55 alin. (1) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea că, *persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.* Astfel, reieșind din această normă penală, liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională poate fi aplicată doar în cazul când instanța de judecată constată că în cauză sunt întrunite condițiile prescrise de această normă și anume:

- 1) infracțiunea săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave;
- 2) să fie săvârșită pentru prima oară;
- 3) să-și recunoască integral vina;
- 4) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;
- 5) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel neîntemeiat a conchis de a aplica prevederile art. 55 Cod penal în privința inculpaților, deoarece nu sunt întrunite condițiile privind liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a lui Vremere N. și Vremere I., dat fiind faptul că nu s-a constatat că corectarea persoanelor vinovate este posibilă fără a fi supuse răspunderii penale, astfel că împrejurările comiterii huliganismului, pericolul social al infracțiunii și urmările survenite sunt incomensurabile cu liberarea inculpaților de răspundere penală.

În același timp, Colegiul penal lărgit atestă că, prin sintagma „poate” din textul alin. (1) art. 55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație a instanței de judecată, ci ca o prerogativă a acesteia de a aprecia dacă persoana poate fi liberată de răspundere penală cu tragere la răspundere contravențională. Iar prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia de a fi liberat de răspundere penală.

În concluzie, Colegiul penal lărgit remarcă că, liberarea de răspundere penală a lui Vremere N. și Vremere I., cu tragerea acestora la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, de către instanța de apel, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la restabilirea echității sociale, corectarea acestora și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către ei, precum și de alte persoane.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează, că pedeapsa individualizată de prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță având în vedere toate împrejurările cauzei, a realizat o individualizare corectă a pedepsei, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75, Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, reieșind și din prevederile

art. 78 Cod penal, și în așa fel încât inculpații să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul constată, că instanța de apel greșit a admis apelurile inculpaților, iar prin pronunțarea unei noi hotărâri prin care a încetat procesul penal în privința lui Vremere N. și Vremere I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, stabilindu-le pentru fiecare amendă în mărime de câte 50 unități convenționale, a admis erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel liberând inculpații de răspundere penală și trăgându-i la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, le-a stabilit pentru fiecare amendă în mărime de câte 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2.500 lei, calculând o unitate convențională cu 50 lei, însă nu a luat în considerație că Vremere N. și Vremere I. au săvârșit infracțiunea la data de 21.09.2015, pe când modificările la art. 64 Cod penal erau în vigoare din data de 07.11.2016, astfel aceste modificări nu se extind asupra situației inculpaților, deoarece potrivit actului de învinuire, infracțiunea a fost comisă la 21.09.2015.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă recurentul, este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în cauza penală privindu-i pe Vremere N. și Vremere I.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Vremere Nicolae Xxxxx** și **Vremere Ion Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 decembrie 2017.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 10 ianuarie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor